

Бројне су оптужбе за корупцију у Влади Србије, али се оне не истражују. Полиција је оптуживана за бруталност и тортуру, али казне нема. Судство је подложно корупцији и политичком утицају, а највиши званичници и посланици коментаришу отворене истраге и рад судија и тужилаца. Новинари су изложени претњама. Високи функционери штите ратне злочинце. И тако у недоглед. Овако из угла америчког Стејт департамента изгледа стање људских права у Србији током 2022. године.

У извештају за претходну годину Стејт департамент се бавио изборима у Србији, корупцијом, правима новинара, стањем у затворима, односом према мањинама, ЛГБТ заједници, женама...

Готово да нема области у Србији у којој људска права нису озбиљно нарушена. Иако се не може рећи да то већ нисмо знали.

Говорећи о изборима у Србији, Стејт департамент пише да су априлски избори били

неравноправни и да су фаворизовали председника Србије. Бележе се и неоправдани притисци на запослене у јавном сектору да подрже Александра Вучића и владајућу Српску напредну странку, као и злоупотреба административних ресурса. У извештају пише и да је већина јавних и приватних емитера са националном покривеношћу фаворизовала Вучића и СНС.

Некажњивост моћних

Посебна пажња Стејт департамента посвећена је корупцији и то оној високој.

У извештају закључују да се спорадично воде истраге, али само кад су у питању ниже и средње рангирани званичници.

“Истраге о оптужбама за корупцију које су укључивале високе владине званичнике, укључујући министре или политички повезане појединце нису постојале, што је допринело перцепцији некажњивости моћних или добро повезаних”, наводи се у извештају.

На мети критика је и глорификовање ратних злочинаца, а посебно се наводи мурал Ратку Младићу, који су власти одбијале да уклоне. У том контексту спомињу се и бивши министар унутрашњих послова, а сад директор БИА Александар Вулин, као и градоначелник Београда Александар Шапић који су отворено давали подршку осуђеним ратним злочинцима. Кад је Вулин у питању, наводи се и да континуирано користи увредљиве називе за албанску заједницу, упркос упозорењима да то не ради.

О полицијској бруталности

У извештају Стејт департамента говори се и о стању у српским затворима, који се у глобалу оцењују као лоши, а посебан део посвећен је полицијској бруталности. Наводи се да су припадници безбедносних снага често прекорачивали овлашћења. Иако је то Уставом забрањено, каже Стејт департамент, постоје извештаји да је полиција тукла притворене и малтретирала осумњичене, најчешће током хапшења или притвора,

покушавајући да добије признање.

Спомиње се и 11 жалби које су грађани Новог Сада поднели против представника полиције, оптуживши их за тортuru у периоду од 2020. до 2021. године, али се истиче да ниједан полицајац није суспендован.

У извештају се наводи и да су међународне и домаће невладине организације наводиле да је судство подложно корупцији и политичком утицају.

“Владини званичници и народни посланици наставили су да јавно коментаришу отворене истраге и рад тужилаца и судија”, наводи Стејт департамент.

Напади на новинаре

Кад су медији у питању, оцењује се да је тржиште презасићено владиним и провладиним медијима. Додаје се и да су највећи дистрибутери плаћеног садржаја Јунајтед Медиа и Телеком Србија, која је у већинском државном власништву.

“Медији зависе од државе за рекламе, што погодује владајућим фигурама, а опозициони лидери немају приступ медијима”, наводи Стејт департамент, а кад су напади на новинаре у питању истичу да их је Независно удружење новинара Србије регистровало укупно 132, од тога девет физичких.

“Етничко чишћење административним путем”

Преставници мањина тврде да су изложени “етничком чишћењу административним путем”.

“Етнички Албанци су били изложени дискриминацији и непропорционалној незапослености. Лидери етничких Албанаца у Србији наводе да је влада несразмерно подвргла етничке Албанце “пасивизацији” како би смањила званични број етничких Албанаца који живе у Србији. Члан 18. Закона о пребивалишту грађана у Србији дозвољава Министарству унутрашњих послова да лица избрише из матичне књиге (пасивише их) ако се утврди да тренутно не живе на адреси пријављеног лица. Полиција рутински доноси ову одлуку кроз спонтане кућне посете. Иако се често спроводи током радног времена, довољна је једна посета у којој особа није присутна да се утврди нерезидентност на адреси”, наводи се у извештају.

(Нова.рс)